Rocznik 1936. Nr 51.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 12. grudnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 14 listopada 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ulgach dla rolników z tytułu ich prywatno-prawnych zobowiązań wobec instytucyj ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 5 poz. 59) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. o ulgach dla dłużników Skarbu Państwa i instytucyj prawa publicznego z tytułu należności prywatno-prawnych, mających charakter długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 278) zarządzam co następuje:

§ 1.

Dłużnikom

1) Funduszów Ubezpieczeń, zarządzanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych,

2) Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu,

3) Zakładu ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa w Chorzowie,

których zobowiązania mają charakter długów rolniczych i powstały przed 1 lipca 1932 r., udziela się ulg, określonych w dalszych przepisach zarządzenia niniejszego.

§ 2.

1. Dla ustalenia Rolniczego charakteru długu stosuje się przepisy art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 5 poz. 59).

2. W przypadkach wątpliwych lub spornych co do tego, czy dług jest rolniczy oraz czy powstał przed dniem 1 lipca 1932 r., sprawę rozstrzyga Minister Opieki Społecznej, który w razie potrzeby zasięgnie uprzednio opinii właściwego terytorialnie wojewódzkiego biura do spraw finansowo-rolnych.

§ 3.

1. Jeżeli przy powstaniu długu rolniczego walutę pobrał posiadacz gospodarstwa wiejskiego, ulgi przewidziane w zarządzeniu niniejszym rozciąga się na współzobowiązanych, jeżeli ci ostatni, zaciągając zobowiązanie, nie pobrali waluty.

2. Przepisy zarządzenia niniejszego mają zastosowanie także do długów, zasądzonych prawomocnymi orzeczeniami sądowymi.

3. Żadne postanowienia umów lub innych tytułów, powstałych przed wydaniem zarządzenia niniejszego, nie stoją na przeszkodzie w zastosowaniu jego postanowień. Nie powoduje to jednak nieważności pozostałych postanowień tych umów lub innych tytułów.

§ 4.

1. Ulgi, określone w zarządzeniu niniejszym stosuje się tylko w tym zakresie, w jakim stwarzają one dla dłużników warunki korzystniejsze od dotychczasowych warunków spłaty przez dłużników ich zobowiązań.

2. Dłużnik obowiązany jest wskazać instytucji wierzycielskiej (§ 1), w jakim zakresie pragnie zachować warunki umów i zobowiązań dotychczasowych.

§ 5.

1. Obniża się oprocentowanie dłużnego kapitału za czas od dnia 1 lipca 1932 r. po dzień 30 czerwca 1940 r. do wysokości $4^1/_2\%$ w stosunku rocznym.

2. Obniżenie odsetek określonych w ustępie 1, stosuje się także do odsetek już zapłaconych, przy czym odseki nadpłacone będą odpowiednio zarachowane.

3. Wszelkie odsetki zwłoki (karne) i kary umowne oraz odsetki od odsetek skreśla się i umarza, niezależnie od momentu ich powstania. Jeżeli dłużnik zapłacił już całkowicie lub częściowo powyższe należności, odnośne kwoty zostaną odpowiednio zarachowane.

§ 6.

Spłata zadłużenia, po zastosowaniu § 5, będzie na wniosek dłużnika rozłożona w ratach półrocznych na okres nie krótszy, niż lat 14, przy zawieszeniu spłaty kapitału do dnia 1 grudnia 1938 r.

§ 7.

Zaległe odsetki, pozostałe po zastosowaniu przepisów § 5, dodaje się do dłużnego kapitału na dzień 1 października 1936 r. i oprocentowuje zgodnie z § 5.

§ 8.

1. Dłużnicy tracą prawo do zawieszenia i ratalnej spłaty zadłużenia, a należność staje się od razu wymagalna w całości, jeżeli do nieruchomości dłużnika, na której zabezpieczone są należności instytucji wierzycielskiej, wszczęte zostanie postępowanie egzekucyjne, albo jeżeli w stosunku do dłużnika otwarto postępowanie układowe lub likwidacyjne. W przypadku cofnięcia egzekucji ulgi będą nadal stosowane.

2. Ponadto dłużnik traci prawo do ratalnej spłaty zadłużania, a należność staje się od razu wymagalna w całości, jeżeli nie dotrzyma dwóch następujących po sobie terminów płatności.

§ 9.

Ulgi, przewidziane w § 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 278) oraz warunki, na podstawie których dłużnicy będą mogli dokonywać spłaty zadłużenia papierami warościowymi, zostaną określone odrębnym zarządzeniem Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1936 r.

Minister Opieki Społecznej

(—) M. Kościałkowski.

2.

Wykaz

dróg w gminie Świętochłowice

uznanych jako gminne uchwałą rady gminnej z dnia 1 maja 1933 r.

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km	Szerokość mb	Nawierzchnia	Uwagi
Apteczna	nr 1	0.250	8.00	asfalt	
Św. Barbary	nr 2	0.080	6.00	szutrowana	
Brzezina	nr 3	0.200	6.00	"	
Czarnoleśna	nr 4	0.450	7.50	"	
Dworska	nr 6	0.175	8.00	"	
Długa	nr 7	0.750	8.00	bruk	
Ks. Damrota	nr 8	0.120	5.00	szutrowana	
Farna	nr 9	0.440	7.00	asfalt	
Św. Floriana	nr 10	0.067	5.00	szutrowana	
Cmentarna	nr 5	0.220	8.00	"	
Dra Grażyńskiego	nr 11	0.123	5.00	"	
Św. Józefa	nr 12	0.150	7.00	"	
Kąty	nr 13	0.070	7.00	"	
Kościuszki	nr 14	0.303	5.00	"	
Kolejowa	nr 15	0.430	8.00	"	
Prez. Mościckiego	nr 16	0.204	5.00	"	
3-go Maja	nr 17	0.810	5.50	"	
Karola Miarki	nr 18	0.088	5.00	"	
Mickiewicza	nr 19	0.077	5.00	"	
Mielęckiego	nr 20	0.300	5.00	"	
Piaskowa	nr 21	0.230	8.00	asfalt	
Żwirki i Wigury	nr 22	0.130	8.00	szutrowana	
Polna	nr 23	0.510	6.00	"	
Pokoju	nr 24	0.200	6.00	"	
Marsz. Piłsudskiego	nr 25	0.158	5.00	"	
Piastowska	nr 26	0.285	5.00	"	
Powstańców	nr 27	0.196	5.00	"	
Paderewskiego	nr 28	0.187	5.00	"	
Rawy	nr 29	0.280	6.00	"	
Rymera	nr 30	0.225	5.00	"	
Sienkiewicza	nr 31	0.115	8.00	"	

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km	Szerokość mb	Nawierzchnia	Uwagi
Szpitalna	nr 32	0.200	8.00	szutrowana	
Szeroka	nr 33	0.100	8.00	„	
Szkolna	nr 34	0.412	8.00	„	
Szalińskiego	nr 35	1.295	6.00	„	
Vogta	nr 36	0.430	8.00	asfalt	
Wolności	nr 37	1.095	12.00	bruk	
Wodna	nr 38	0.200	8.00	szutrowana	
Zimnola	nr 39	0.115	5.00	„	
droga	nr 40	0.162	8.00	„	
„	nr 41	0.370	8.00	„	bez podkł.
„	nr 42	1.250	8.00	„	„
„	nr 43	1.150	8.00	„	„
„	nr 46	0.120	8.00	„	„
	Razem:	14.722			

Za zgodność:

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego
(—) Dypl. Inż. Lissak.

Odpis!

Uchwała.

Na podstawie art. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 9. I. 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. Ust. Śl. Nr 3 poz. 3) Komisaryczny Sejmik Powiatowy zatwierdza uchwałę rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 1 maja 1933 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg, ulic i placów, mających znaczenie komunikacyjne dla gminy, do kategorii dróg, ulic i placów gminnych.

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Sieja.

3.

Komunikat.

Zatwierdziłem Pana Teofila Sładka z Świętochłowic jako ławnika gminnego.

Świętochłowice, dnia 2 grudnia 1936 r.

Starosta
(—) Szaliński

4.

Orzecznictwo
Sądów Administracyjnych.

Dla samorządowych władz wymiarowych wątpliwości nasuwa kwestia, czy przy wymiarze samoistnego podatku od przyrostu wartości nieruchomości, nabytej w drodze spadkobrania, ustalić należy przyrost wartości biorąc pod uwagę, wartość w chwili spadkobrania czy wartość w

chwili kupna nieruchomości przez spadkodawcę. Wyjaśnienie tej kwestii zawiera poniżej zamieszczony wyjątek uchwały Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 102/39 z dnia 2. VI. 1936 r. w sprawie sporno-administracyjnej Rudzkiego Gwarectwa Węglowego w Rudzie przeciw gminie Orzegów:

Najwyższy Trybunał Administracyjny zaznacza, że znajdujący się w aktach sprawy w uwierzytelnionym z r. 1932 odpisie statut pozwanej w przedmiocie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości z 1 lipca 1924 r. postanawia w § 2, że za przyrost wartości uważa się różnicę między ceną **kupna** a ceną **sprzedaży.** Na powyższe brzmienie § 2 statutu powołał się też Zarząd gminy Orzegów zaskarżonej do Wydziału Powiatowego decyzji z 13 lutego 1932 r. L. dz. III. 1224/2. Twierdzenie przeto zawarte w piśmie rewizyjnym, że statut pozwanej uważa za przyrost wartości różnicę między ceną nabycia i pozbycia i oparte na tym twierdzeniu dalsze wywody, zmierzające do wykazania, że ceną nabycia przez Mikołaja Ballestrema nieruchomości A była ich wartość podana w dekrecie dziedzictwa w roku 1920, nie znajdują oparcia w brzmieniu przedmiotowego statutu.

A ponieważ niespornym jest że Mikołaj Ballestrem do własności nieruchomości grupy A przyszedł nie drogą kupna, lecz drogą dziedzictwa po ojcu swym, Najwyższy Trybunał Administracyjny nie dopatrzył się błędnego zastosowania przepisu statutowego w tym, że Sąd a quo uznał, iż dla ustalenia przyrostu wartości miarodajna jest cena, po której nieruchomości te nabył w swoim czasie w drodze kupna spadkodawca Mikołaja Ballestrema Walenty Hr. Ballestrem. W tym stanie rzeczy nie ma już dla sprawy istotnego znaczenia kwestia, czy Sąd a quo trafnie powołał się w swym wyroku, oprócz na powyższy statut także na cytowaną wyżej ustawę z 14 lutego 1911 r. o państwowym podatku od przyrostu wartości nieruchomości. Najwyższy Trybunał Administracyjny ogranicza się przeto do zaznaczenia, że wbrew zapatrywaniu pozwanej — ustawa Śląska o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (poz. 30 Dz. Ust. ex 1926) nie uchyliła wszystkich poprzednio obowiązujących przepisów, regulujących finanse komunalne, lecz jak to wynika z jej art. 64, tylko sprzeczne z nią przepisy. Ponieważ więc ustawa o finansach komunalnych w art. 11. ust. 1 utrzymała w mocy ustanowione na rzecz ciał samorządowych podatki (opłaty) od przyrostu wartości nieruchomości, a ustaliła jedynie maksymalne ich granice (10% przyrostu wartości, obliczonej w złocie), przyjąć należy, przepisy ustawy niemieckiej z r. 1911, o ile dotyczą komunalnych opłat od przyrostu wartości nieruchomości i o ile nie są sprzeczne z przepisami śląskiej ustawy o finansach komunalnych nie zostały nią uchylone.

5.

Orzecznictwo

Sądów Administracyjnych.

Zauważono w kilku wypadkach, że władze policyjne, odmawiając zezwolenia na kolportaż druków, błędnie pouczają stronę o przysługującym jej środku prawnym przeciw odmowie zezwolenia

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Katowicach wyrokiem L. dz. S. 361/36 S. A. z dnia 21. X. 1936 r. orzekł, że środek prawny skargi do Wydziału Powiatowego, przeciwko zarządzeniu policyjnemu, odmawiającemu zezwolenia na publiczną sprzedaż czasopism, należy wnieść w prost do Wydziału Powiatowego, ponieważ § 116 ustawy o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1. VIII. 1883 r. (zb. ust. str. 237) jest wyjątkiem od ogólnej zasady wyrażonej w § 129 ust. 1 i 5 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. (zb. ust. str. 195).

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.